

Hongkong täällä taas äänessä...

Joskus on ikävää aloittaa kuluneella fraasilla, mutta teen sen nyt kuitenkin: aika rientää nopeasti. Elokuussa tuli neljä vuotta siitä, kun muutin tänne Hongkongiin ja aloitin työni Hongkongin luterilaisessa teologisessa seminaarissa. Tuolloin elettiin vielä koronapandemian viimeisiä aikoja; saapuessani jouduin muutamaksi yöksi pakolliseen hotellikaranteeniin, Hongkongissa piti käydä säännöllisin väliajoin koronatestissä, ja maskipakko jatkui vuoden 2023 maaliskuun loppuun.

Ja sitten hyppäys lähemmäs, eli viime kesään. Suomessa lomailun ohessa osallistuin myös kansainväliseen missiologiseen konferenssiin Pretoriassa Etelä-Afrikassa. Konferenssin ekoteologiaa käsittelevässä kanavassa pidin esitelmän aiheesta: ”Luonto kirkon dialogikumppanina.” Pyrin kehittämään Aasian katolisten piispojen joitakin vuosia sitten esille nostamaa ajatusta luonnon aseman vahvistamisesta ja luonnon paremmasta kuulemisesta ja varjelemista. Konferenssin jälkeen sain myös pyynnön laajentaa esitelmääni julkaistavaksi kansainvälisessä missiologisessa aikakauskirjassa.

Kuvassa olen kontekstuaalisten teologioiden ”grand old man” Stephen Bevansin kanssa.

Konferenssi kokosi noin 260 osallistujaa kuudelta mantereelta. Tuntui hyvältä olla paikalla näkemässä Kristuksen kirkon kirjo ja värikkyyys ja oivaltaa - taas kerran - miten me valkoiset länsimaiset kristityt olemme kirkon globaalien kasvojen joukossa vähemmistössä; suurin osa maailman kristityistä asuu nykyään länsimaiden ulkopuolella. Tämän soisi näkyvän entistä enemmän siinä, miten ja millaista teologiaa teemme.

Konferenssikaupunki Pretoria on yksi maailman väkivaltaisimmista kaupungeista, joten matka hotellista konferenssipaikalle yliopistoon ja takaisin hotelliin tehtiin aina autolla. Sunnuntaipäivän ohjelma vei tutustumaan Etelä-Afrikan rotusortoajan keskeisille paikoille, mm. Soweton kaupunginosaan, jossa pääsimme tutustumaan apartheid-ajan synkkään historiaan sekä näkemään Nelson Mandelan ja arkkipiispa Desmond Tutun kodit. Osallistuimme Sowetossa myös karismaattisen helluntaiseurakunnan jumalanpalvelukseen, jossa seurakuntalaisten ystävällisyys oli sydäntä lämmittävää.

Konferenssin osallistujia

Arkkipiispa Desmond Tutun kotitalo

Konferenssin päätteeksi Leena matkusti Johannesburgiin, josta jatkoimme matkaa tutustumaan Lähetyseuran työn varhaiseen historiaan Namibiassa. Pääsimme näkemään mm. Martti Rautasen ja Pohjois-Namibian ensimmäisen sairaalan perustaneen lääkäri Selma Rainion työn jälkiä (Selma Rainio ja minä olemme muuten kumpikin syntyneet Saarijärvellä...). Meille Lähetyseuran palveluksessa jo kohtalaisen pitkään palvelleille oli tärkeää päästä näkemään ”tienraivaajasukupolvien” työn merkkejä. Hattu nousi päästä ja sydän kumarsi syvään.

Sunnuntaina osallistuimme Namibian evankelis-luterilaisen kirkon jumalanpalvelukseen. Kirkon penkit olivat tupaten täynnä. Jumalanpalveluksessa lauloi ainakin kuusi kuoroa, ja palvelus kesti n. 3,5 tuntia.

Oniipassa, kirkon jälkeen ulkosalla namibialainen diakoni, Leena ja minä.

Seminaarissa täysi touhu päällä....

Seminaarimme lukuvuosi alkaa perinteisesti elokuun lopulla Cheung Chaun saarella järjestettävällä opettajien ja opiskelijoiden yhteisellä kolmen päivän leirillä. Niin tänäkin vuonna, ja sieltä sitten laitettiin uusi lukukausi käyntiin. Tälläkin lukukaudella opetan kaksi kurssia, joista toisen olen opettanut aikaisemmin, ja toinen on kokonaan uusi. Oma tapani opettaa on keskustelemaan pyrkivä, ja korostan aina, että opimme kaikki toinen toisiltamme. Vääriä tai ”tyhmiä” kysymyksiä ei ole. Ainakin tähän asti tämän syksyn opetustilanteet ovat olleet mukavia ja inspiroivia.

Retkipäivän päätteeksi kuvassa opiskelijoiden pienryhmä sekä kanssani saksalainen opettajakollega.

Tuohon yllä mainitsemaani ajatukseen kuulla länsimaiden teologian tekemisen ääniä liittyy mm. yksi myanmarilaisen opiskelijani väitöskirjaprojekti. Opiskelijan nimi on La Nan, ja hän kuuluu kachin-vähemmistökansaansa. Hänen tutkimusaiheensa on selvittää, millainen jumalakäsitys kachin-kansalla oli

ennen lähetystyöntekijöiden saapumista ja tuoda tämä analyysiin valittujen länsimaisten teologioiden jumalakäsitysten kanssa. Tarkoituksena ei ole tuottaa ”vain” kontekstuaalista teologiaa, vaan etsiä aitoa ja vakavasti otettavaa panosta globaaliin teologiseen keskusteluun. Länsimaiden ulkopuolella syntyneiden teologioiden on aika ottaa tasavertainen paikkansa maailmanlaajassa teologisessa keskustelussa.

Ja vielä yksi haaste: Kaakkois-Aasian (Myanmar, Thaimaa, Kambodzha, Laos ja Vietnam) maiden luterilaiset kirkot (no, Laosissa ei sellaisen perustaminen maan lainsäädännön takia ole mahdollista) toivovat oman teologisen kapasiteettinsa vahvistamista. Tällaista onkin suunnitteilla, ja olen tässä työssä mukana.

Lopuksi ajankohtainen rukousaihe

- Neljä ohjattavaani opiskelijaa: La Nan, Sasa, Mung sekä Yaw Han. Heidän oppinäytetöittensä edistyminen.
- Raamatunlause: ”Katso: minä luon uutta. Nyt se puhkeaa esiin – ettekö huomaa?” (Jes. 43:19)

Lämmin kiitos matkakumppanuudesta Kristuksen maailmanlaajan kirkon elämässä. Siunausta syksyysi!

Jukka

Jukka Helle

Teologian tohtori, apulaisprofessori
(associate professor) Hongkongin
teologisessa seminaarissa.

Voit tukea työtäni myös taloudellisesti lahjoittamalla haluamasi summa MobilePaylla numeroon **58735** tai tilisiirrolla **FI38 8000 1400 1611 30**. Muista kirjoittaa viestikenttään minun nimeni, myös MobilePayssa. Keräyslupa RA/2020/1538.

